

Kunst als kers op de taart – Park Triangel Schetsontwerp én kennismaken met de TOP 3

Observatorium met De Turftoren van Triangel

Idee kunstwerk

Waddinxveen kent een rijke geschiedenis van turfstekers. Door het afgraven van turf voor gebruik als brandstof, ligt Park Triangel nu zes meter lager. Het turfsteken heeft het landschap gevormd, een eigen taal en gebruiken ontwikkeld. De turfblokken werden op een specifieke manier gestapeld om te drogen.

Ieder dorp, elke stad heeft zijn eigen kerktoren, watertoren of vuurtoren als icoon en symbool voor de eigen identiteit. In het hart van Park Triangel wil Observatorium, een collectief van kunstenaars, de Turftoren bouwen als markering van de wijk en als een centraal ontmoetingspunt voor bewoners. De gestapelde driehoekige toren, als referentie aan het stapelen van turfblokken, is acht meter breed en dertien meter hoog. Gemaakt van gepoedercoat staal kleurt de toren van bruin naar goud met bovenin een flakkerend lichtje als verwijzing naar turf als energiebron uit een ver verleden.

Kathrin Schlegel met het kunstwerk To the Moon

Idee kunstwerk

Schlegel grijpt terug op cultuurhistorisch erfgoed. Zo'n tweehonderd jaar lang was Waddinxveen het centrum van de speelgoedfabricage in Nederland. Van ruwweg 1780 tot 1980 werd hier veel houten speelgoed gemaakt: van hobbelpaarden, tollen, kegels, wagentjes en locomotieven tot poppenmeubilair aan toe. Een van de bekendste producenten - op korte afstand van Park Triangel - was de firma Okkerse Waddinxveen, oftewel OKWA. Schlegel raakte geïnspireerd door een anekdote over de grote stalen roeiboot die jarenlang het speelgoed over de Gouwe naar het station van Gouda vervoerde. Op een zekere dag ging het mis en sloeg de boot om. Een groot aantal houten hobbelpaarden dobberde in het water. Toen zij in een ander artikel in de OKWA-krant (september 1965) las dat alle geproduceerde OKWA-hobbelpaarden

PARKTRIANGEL

WADDINXVEEN

achter elkaar een brug zouden kunnen vormen naar de maan, was het idee geboren om een stoet hobbelpaarden uit het water te laten verrijzen. Deze speelse fantasie is op te vatten als een knipoog naar ons tijdloze verlangen om naar de maan, mars of sterren te reizen. Zo verpakt zij de kritische vraag of wij wel zo nodig andere planeten en verre plekken moeten willen “ontdekken”, terwijl wij met de planeet waarop wij leven vaak niet verantwoord omgaan? Wellicht kan dit werk ook stimuleren om een rechtvaardigere en wederkerige relatie aan te gaan met onze natuurlijke leefomgeving en de planeet, waarvoor bij uitstek in zo’n jonge dynamische wijk het zaadje geplant kan worden.

Felipe van Laar met het kunstwerk ‘Plekken van betekenis’

Idee kunstwerk

De *plekken van betekenis* door Felipe van Laar zijn kunstwerken die tot leven komen door mensen. Zes verblijfsplekken, verbonden in materiaal, staan verspreid door het park en gaan de verbinding aan met de bewoners. Elk object is anders en roept iets anders op, maar ze vormen samen een geheel. Als atrium bij de bestaande tribune in het park. Als ontmoetingsplek aan de tafel, als een plek voor verstillen bij een nisje of een plek om juist naar voren te treden op fragmenten voor aandacht. De kunstwerken zijn dragers voor betekenisgeving. Dat kan van alles zijn: ontdekken, verstillen, spelen, je verbeelding de vrije loop laten, iets voordragen of het leggen van contact en anderen ontmoeten. Net als deze wijk ruimte geeft aan een nieuwe toekomst, geven deze plekken ruimte voor nieuwe verbindingen.

En het leuke is: de kunstenaar wil tijdens de uitwerking van het finale ontwerpproces, graag een weekend met zijn gezin logeren in Park Triangel. Dit om de bewoners beter te leren kennen en te ontdekken wat er leeft in de wijk. Dus; wie weet er nog een leuk adresje of heeft zelf een kamer over?

PARK TRIANGEL

WADDINXVEEN